

ย

[Prasit Koysiripong](#)

โ.....กาล...เป็นคำที่คนภูเก็ตเรียกลูกข้าง..การเล่นลูกข้างเป็นที่นิยมมากในสมัยวัยเด็กของผม..เรียกว่าทุกคนไม่ว่าเด็กหญิงหรือชายต่างก็เล่นเป็นหมด..เราเรียกการเล่นกาล

ว่า...ผัดกาล...(ผัดก็คือพัดนั่นเอง)..เพราะอาการที่เราเหวี่ยงลูกข้างลงบนพื้นพร้อมกับกระตุกเชือกกลับให้ลูกข้างหมุน..มีอาการคล้ายการพัด..เขานิยมใช้กิ่งของต้นฝรั่งมากลึงเป็นลูกข้าง..ร้านที่ทำลูกข้างได้ดีคือโรงกลึงชื่อร้านสูตี..คุณลุงเจ้า...ของร้านชื่อแป๊ะสู(ที่มาของชื่อสูตี)..คนจีนเรียกท่านว่า..บักอ้อสู..ท่านเป็นพ่อของอาทิม(อาสะไม้)ของผม..ร้านตั้งอยู่ถนนตีบ..เลยปากซอยรมณีไปหน่อยเดียว..คนเล่นลูกข้างเก่งๆจะสามารถดึงลูกข้างให้มาหมุนบนฝ่ามือได้อย่างสวยงาม..การพัดลูกข้างลงล่างแล้วดึงกลับอย่างแรงให้ลูกข้างลอยไปหมุนบนฝ่ามือแทนการหมุนบนพื้น..เขาเรียกว่าซ้อ..เป็นคำสก๊ยกเปลี่ยนแปลว่าดึงขึ้นมา

น.พ.ประสิทธิ์ โกยศิริพงศ์

ย

พจนสารอันดามัน มทศ.

วัฒนธรรม4กีฬา [การกีฬา2](#)